

Sygn. akt II K 3/16

•

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Rafał Kraciuk

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Wianecka

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Krzysztofa Rosińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22.02.2016r. i 24.02.2016r. sprawy:

W. S., s. J. i R. zd. K., ur. (...) w P.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Kraków Krowowrza w sprawie II K 1558/07 z dnia 04.06.2009r. za przestępstwo z art. 189 §1 kk w zw. z art. 282 kk popełniony w okresie od wiosny 1997r. do września 1997r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 100 zł każda z nich,

2. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 202/02 z dnia 19.12.2002r. za przestępstwa z art. 42 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione 11 maja 2002r. i z art. 271 §3 kk popełnione w marcu 2002r. na kary odpowiednio 4 lat pozbawienia wolności i grzywna 100 stawek dziennych po 10 zł każda oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

I. Rozwiązując kary łączne z wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. wydanego w sprawie II K 202/02 , na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk. łączy orzeczone wobec skazanego W. S.:

- kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone za wszystkie czyny ze spraw II K 1558/07 i II K 202/02 opisanych na wstępie, i w ich miejsce orzeka karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolność, oraz łączy orzeczone w przedmiotowych sprawach kary jednostkowe grzywny i w ich miejsce orzeka karę łączną 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda z nich,

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I okres kar odbytych w połączonych sprawach, to jest:

- okres odbytej kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy IIK 1558/07 odbywanej w okresie od 19.12.2006r. do 25.06.2008r., od 28.11.2011r. do 22.03.2012r., od 19.06.2015r. do 15.02.2016r.

- okres kary 4 lat pozbawienia wolności ze sprawy IIK 202/02 odbywanej w okresie od. 11.05.2002r. do 13.01.2005r.

III. Pozostawia do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia wynikające z połączonych wyroków.

IV. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia skazanego z obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 3/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. S. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego Kraków-Krowodrza z dnia 04.06.2009 r. w sprawie **II K 1558/07** za czyn popełniony w okresie od wiosny 1997r. do września 1997r. z art. 189§1 k.k. w zw. z art.282 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny 100 stawek dziennych po 100 złotych każda z nich,

2) Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 19.12.2002r. w sprawie **II K 202/02** za czyny z art.42 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione 11 maja 2002r. i z art.271§3 k.k. popełnione w marcu 2002r. na kary odpowiednio 4 lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 10 złotych każda, oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności, i orzeczono łączną karę w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności ,

Dowód:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego - k. 7-8,
- odpisy wyroków –k.32-40, 52-53,
- odpisy postanowień –k.41,42,43-44,
- akta spraw II K 202/02, II K 1558/07,

Skazany W. S. w pierwotnym wniosku o połączenie kar zawniósł również skazanie wyrokiem Sądu w Hovratten over Skane och Blekinge w Malmo (Szwecja). W tej części, postanowieniem z dnia 20.10.2015r. w sprawie II K 45/15 Sądu Okręgowego w Ostrołęce, umorzono postępowanie o wydane wyroku łącznego. Postanowienie to, co do zasady, zostało utrzymane w mocy decyzją Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30.12.2015r. w sprawie II Akz 394/15.

Dowód:

- postanowienie z dnia 20.10.2015r. - k. 57-59,
- postanowienie z dnia 30.12.2015r. – k.79-80,

W. S. obecnie przebywa w zakładzie karnym W.-S.. Jego zachowanie zostało ocenione jako poprawne, nie był karany dyscyplinarnie , został kilkakrotnie nagrodzony. Przestrzega porządku i dyscypliny w stopniu dobrym, nie jest zatrudniony, nie podejmował starań w tym kierunku, karę odbywa w systemie zwykłym, prognoza penitencjarna kształtuje się pozytywnie.

Dowód:

- opinia z jednostki penitencjarnej wraz z obliczeniem kary –k. 94,

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty z akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z Krajowego Rejestru Karnego, a nadto dokumenty w postaci odpisów wyroków i dokumentacja przedstawiona przez skazanego. Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany, a z urzędu sąd nie dostrzegł podstaw do ich kwestionowania.

Zgodnie z art. 85 k.k. , w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. (wyroki będące podstawą orzekania kary łącznej uprawomocniły się przed tą datą), jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego

samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Mając na względzie cytowany wyżej przepis Sąd ustalił, które z przestępstw objętych wskazanymi wyżej wyrokami pozostają w realnym zbiegu, o którym mowa w art. 85 k.k., przy czym okazało się, że wyroki opisane na wstępie pozostają w takim zbiegu. Tak określone granice postępowania o wydanie wyroku łącznego objęły zatem wszystkie wyroki wykazane wyżej w pierwszej części uzasadnienia, i figuruje obecnie w informacji z krajowego rejestru karnego - z uwzględnieniem oczywiście prawomocnego umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego co do skazania W. S. na terytorium Szwecji.

Ustalony w ten sposób zbieg realny przestępstw uprawnia do połączenia kar orzeczonych w wymienionych sprawach – czyny były przez skazanego w obu sprawach popełnione (od 1997r., do maja 2002r.) zanim zapadł pierwszy wyrok – 19.12.2002r. Sąd Okręgowy łącząc skazania opisane w części wstępnej wyroku łącznego połączył kary jednostkowe odpowiednio: 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy II K 1558/07 i 4 lata oraz 6 miesięcy ze sprawy II K 202/02 , i orzekł wobec skazanego karę łączną przy zastosowaniu mieszanej zasady asperacji bliskiej kumulacji , to jest w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymierzaniu ww. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie dyrektywę wypływającą z treści art. 86§1 k.k., które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak granic określonych przepisami prawa. Poruszał się więc od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności do sumy wszystkich tych kar. Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, kierował się względami takimi, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie poszczególnych przestępstw, lecz rozważał przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy realnie zbiegającymi się przestępstwami, mając w szczególności na względzie podobieństwa i różnice rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania oraz czas pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymi skazaniami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Sąd kładł przy tym nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego.

Wymierzając karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zastosował metodę mieszaną, bliską kumulacji uwzględniając okoliczności, które ustawodawca nakazał badać przy wydawaniu wyroku łącznego, a wskazane w art. 571 k.p.k. Na tej decyzji Sądu zważył przede wszystkim fakt, iż czyny popełnione przez skazanego są skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, biorąc również pod uwagę ich wielość. Zdaniem Sądu za zastosowaniem tej zasady w orzekaniu wskazanej kary łącznej przemawiają wymienione powyżej relacje przedmiotowe i czasowe między poszczególnymi czynami. Przy wymiarze kary łącznej Sąd zważył również na w miarę pozytywne zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej. Zastosowana zasada w niniejszej sprawie pozwala najpełniej oddać w nowo orzeczonej karze łącznej podniesione okoliczności. W ocenie Sądu, tak ukształtowana kara łączna należycie odzwierciedla całą kryminalną zawartość i społeczną szkodliwość objętej nią przestępczej aktywności skazanego i uwzględnia wymogi prewencji szczególnej i generalnej. Nie uszło uwadze sądu, iż kary te skazany odbył w całości – właśnie w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co nie stało na przeszkodzie łączeniu kar, zgodnie z obowiązującym, do dnia 30 czerwca 2015r. przepisem art.92 k.k.

Nadto Sąd połączył orzeczone w tych sprawach kary grzywny czyli 100 stawek po 100 złotych ze sprawy II K 1558/07 i karę 100 stawek po 10 złotych ze sprawy II K 202/02 i orzekł karę łączną grzywny 100 stawek dziennych po 10 złotych każda. Przy wymierzaniu ww. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie dyrektywę wypływającą z treści art. 86§1 k.k., które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak granic określonych przepisami prawa. Poruszał się więc od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar do sumy wszystkich tych kar, ustalając nową stawkę dzienną, nie przekraczając najwyższej ustalonej uprzednio. Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, kierował się względami takimi, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku

jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie poszczególnych przestępstw, lecz rozważał przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy realnie zbiegającymi się przestępstwami, mając w szczególności na względzie podobieństwa i różnice rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania oraz czas pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymi skazaniami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Sąd kładł przy tym nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego.

W ocenie Sądu, tak ukształtowana kara łączna należy odzwierciedlać całą kryminalną zawartość i społeczną szkodliwość objętego nią fragmentu przestępczej aktywności skazanego i uwzględnia wymogi prewencji szczególnej i generalnej, mając przy tym na względzie fakt odbycia kar pozbawienia wolności w całości. Podobne okoliczności, powyżej już szczegółowo opisane, a dotyczące wymiaru kary łącznej w ramach wyroku łącznego, Sąd wziął pod uwagę wymierzając również karę łączną grzywny, biorąc pod uwagę wymiary kar jednostkowych w połączonych sprawach, uznając, iż orzeczony jej wymiar spełnia cele i zadania postawione tej karze, jak też uwzględnia okoliczności dotyczące osoby skazanego, jego aktualną sytuację rodzinną i materialną.

Sąd pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia wynikające z połączonych wyroków.

Stosownie do treści art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności:

- co do zbiegu kar pozbawienia wolności, okres kary dotychczas odbytych, opisanych szczegółowo w części dyspozytywnej wyroku, to jest okres kary ze sprawy II K 1558/07 czyli od 19.12.2006r. do 25.06.2008r., i od 28.11.2011r. do 22.03.2012r. i od 19.06.2015r. do 15.02.2016r. oraz okres kary odbytej ze sprawy II K 202/02 to jest od 11.05.2002r. do 13.01.2005r.

Natomiast na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że jego sytuacja materialna i życiowa przemawia za takim rozstrzygnięciem.